

سودان

سودان کشوری در شمال شرقی آفریقا است. این کشور از شمال با مصر، از شمال شرقی با دریای سرخ، از شرق با اریتره و اتیوپی، از جنوب با سودان جنوبی، از جنوب غربی با جمهوری آفریقای مرکزی، از غرب با کشور چاد و از شمال غربی با لیبی همسایه است.

سودان جنوبی کشوری است نزدیک به خط استوا و گرمسیر که همسایه‌های آن از شرق اتیوپی، از شمال جمهوری سودان، از جنوب کنیا، اوگاندا و جمهوری دموکراتیک کنگو و از غرب جمهوری آفریقای مرکزی می‌باشد.

این کشور (سودان جنوبی) هیچ گونه دسترسی به آبهای آزاد ندارد و محصور در خشکی است بعلاوه سودان جنوبی نیز مانند هر کشور تازه استقلال یافته‌ای (در سال ۲۰۱۱ از سودان جدا و توسط سازمان ملل به رسمیت شناخته شد) با مشکلات امنیتی، اقتصادی و اجتماعی دست و پنجه نرم می‌کند. فقدان زیرساخت‌های لازم برای توسعه، ناکارآمدی سامانه اداری به دلیل کمبود نیروی انسانی تحصیل کرده، ادامه اختلافات با شمال در مورد مرزها به‌ویژه در مناطق نفتی، وجود گروه‌های مسلح شورشی که از جانب شمال حمایت می‌شوند از مشکلاتی است که سودان جنوبی با آن روبرو است.

نفت اصلی‌ترین منبع طبیعی سودان است. بر اساس برخی برآوردها بیش از ۶۸ درصد از ذخایر شناخته شده نفت سودان، در **سودان جنوبی** قرار دارد، برخی از برآوردها نیز این رقم را ۸۰ درصد تخمین زده‌اند. این کشور همچنین دارای ذخایر قابل توجهی از سنگ معدن کروم، مس، سنگ آهن، میکا، نقره، طلا، تنگستن و روی است.

رود نیل ویژگی جغرافیایی غالب سودان است که ۳۰۰۰ کیلومتر از اوگاندا در جنوب سودان به مصر در شمال آن جریان دارد و بیشتر کشور سودان را در حوضه آبریز خود قرار داده است.

عمر حسن احمد البشیر متولد ۱ ژانویه ۱۹۴۴ یک افسر نظامی سابق و سیاستمدار سودانی است که از سال ۱۹۸۹ تا ۲۰۱۹، زمانی که در یک کودتا برکنار شد، با عناوین مختلف به عنوان رئیس دولت سودان خدمت کرد. او متعاقباً به اتهام فساد متعدد زندانی، محاکمه و محکوم شد.

در اکتبر ۲۰۰۵، دولت البشیر برای پایان دادن به جنگ داخلی دوم سودان مذاکره کرد که منجر به برگزاری همه‌پرسی در جنوب شد و در نتیجه جنوب به عنوان کشور سودان جنوبی جدا شد.

در سال ۱۹۷۵، البشیر به عنوان وابسته نظامی سودان به امارات متحده عربی اعزام شد. وقتی به خانه بازگشت، البشیر به عنوان فرمانده پادگان منصوب شد.

او گروهی از افسران ارتش را در یک کودتای نظامی بدون خونریزی در ۳۰ ژوئن ۱۹۸۹ در سرنگونی دولت ائتلافی ناپایدار نخست وزیر صادق المهدی رهبری کرد.

در ۱۶ اکتبر ۱۹۹۳، البشیر با انتصاب خود به عنوان رئیس جمهور کشور، قدرت خود را افزایش داد و پس از آن شورای فرماندهی انقلاب برای نجات ملی و سایر گروه‌های رقیب را منحل کرد.

از سال ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۰، یک دولت انتقالی تحت توافق صلح سال ۲۰۰۵ تشکیل شد که به جنگ داخلی ۲۱ ساله دوم سودان پایان داد و شاهد تشکیل یک توافق تقسیم قدرت بین جنبش آزادی‌بخش خلق سودان (SPLM) به رهبری سالوا کی یر و حزب کنگره ملی (NCP) به رهبری البشیر بود. البشیر در انتخابات عمومی سودان در سال ۲۰۱۰ دوباره به عنوان رئیس جمهور انتخاب شد، در حالی که سالوا کی یر به عنوان رئیس جمهور جنوب سودان انتخاب شد. این انتخابات با فساد، ارباب و نایربری همراه بود. ناظران اروپایی، از اتحادیه اروپا و مرکز کارتر، از این انتخابات به عنوان "عدم رعایت استانداردهای بین‌المللی" انتقاد کردند. نامزدهای مخالف SPLM گفتند که اغلب بازداشت یا از مبارزات انتخاباتی منع می‌شوند.

البشیر در سودان به رشد اقتصادی دست یافته بود. این امر با حفاری و استخراج نفت بیشتر شد. با این حال، رشد اقتصادی نصیب همه نشد. تورم کل در سال ۲۰۱۲ به آستانه تورم مزمن (میانگین دوره ۳۶٪) نزدیک شد، که حدود ۱۱٪ بیشتر از پیش‌بینی بودجه سال ۲۰۱۲ است و منعکس‌کننده اثرات ترکیبی تأمین مالی تورمی، کاهش ارزش نرخ ارز و ادامه حذف یارانه‌ها و همچنین قیمت بالای مواد غذایی و انرژی است. این رکود اقتصادی باعث شورش‌های مربوط به هزینه‌های زندگی شد که به تظاهرات ضد دولتی به سبک بهار عربی تبدیل شد و نارضایتی را در فدراسیون

اتحادیه‌های کارگری کارگران سودان (SWTUF) افزایش داد. آنها تهدید کردند که در حمایت از دستمزدهای بالاتر، اعتصابات سراسری برگزار خواهند کرد. کاهش مداوم ارزش پوند سودان (SDG) خطرات نزولی شدیدی را برای تورم رو به افزایش فعلی ایجاد کرد. این امر، همراه با رکود اقتصادی، چالش‌های جدی را برای اجرای سند استراتژی موقت کاهش فقر مصوب (I-PRSP) ایجاد کرد.

از سال ۱۹۶۸، سیاستمداران سودانی تلاش کرده بودند تا جناح‌های جداگانه‌ای از "آفریقایی‌ها" و "عرب‌ها" را در منطقه غربی دارفور ایجاد کنند، کاری دشوار زیرا جمعیت عمدتاً با هم ازدواج کرده بودند و از روی رنگ پوست قابل تشخیص نبودند. این بی‌ثباتی سیاسی داخلی با درگیری‌های مرزی با چاد و لیبی و قحطی دارفور ۱۹۸۴-۱۹۸۵ تشدید شد. در سال ۲۰۰۳، جنبش عدالت و برابری و ارتش آزادی‌بخش سودان - که دولت را به بی‌توجهی به دارفور و سرکوب غیرعرب‌ها به نفع اعراب متهم می‌کردند - شورش مسلحانه‌ای را آغاز کردند.

تخمین‌ها در مورد تعداد مرگ و میر ناشی از حملات شبه‌نظامیان جنجوب به جمعیت غیرعرب متفاوت است: دولت سودان ادعا می‌کند که تا ۱۰۰۰۰ نفر در این درگیری کشته شده‌اند؛ سازمان ملل متحد گزارش داده است که تا سال ۲۰۱۰ حدود ۳۰۰۰۰۰ نفر کشته شده‌اند.

در سال ۲۰۱۲، تنش‌ها بین سودان و سودان جنوبی به نقطه اوج خود رسید، زمانی که ارتش سودان منطقه‌ای در سودان جنوبی را بمباران کرد و منجر به خصومت بر سر میادین نفتی مورد مناقشه هگلیگ (یا پانتو) واقع در امتداد مرز سودان و سودان جنوبی شد. عمر البشیر پس از اعمال تحریم‌های غرب، به رهبری آمریکا علیه او، از کشورهای غیر غربی متعددی درخواست کمک کرد. او گفت: «از روز اول، سیاست ما روشن بود: نگاه به شرق، به سمت چین، مالزی، هند، پاکستان، اندونزی و حتی کره و ژاپن، حتی اگر نفوذ غرب بر برخی از این کشورها قوی باشد. ما معتقدیم که گسترش چین طبیعی است زیرا فضای باقی مانده از دولت‌های غربی، ایالات متحده و ژانسیون‌های مالی بین‌المللی را پر کرد. موفقیت آزمایش سودان در برخورد با چین بدون شرایط یا فشارهای سیاسی، سایر کشورهای آفریقایی را تشویق کرد تا به سمت چین نگاه کنند»

در ۲۶ اکتبر ۲۰۱۱، (سال تشکیل سودان جنوبی) البشیر اعلام کرد که از شورشیانی که معمر قذافی را سرنگون کرده بودند، حمایت کرده است. این یک اقدام متقابل بر علیه قذافی بود که از شورشیان دارفور، از جمله جنبش عدالت و برابری، حمایت می‌کرد.

چین منافع اقتصادی و استراتژیک قابل توجهی در سودان، از جمله سرمایه‌گذاری‌های نفتی، داشت و روابط دیپلماتیک قوی با دولت البشیر را حفظ کرد.

در سال ۲۰۱۵، سودان در مداخله به رهبری عربستان سعودی در یمن علیه حوثی‌های شیعه و نیروهای وفادار به علی عبدالله صالح، رئیس‌جمهور سابق، شرکت کرد عبدالله صالح در جریان انقلاب یمن ۲۰۱۱-۲۰۱۲ سرنگون شده بود. رویترز گزارش داد که "جنگ در یمن به عمر حسن البشیر، یک عامل سیاسی ماهر که به مدت یک ربع قرن بر سودان حکومت کرده است، فرصتی داده است تا به قدرت‌های ثروتمند سنی نشان دهد که می‌تواند یک دارایی در برابر نفوذ ایران باشد - اگر قیمت مناسب باشد"

در ۱۱ آوریل ۲۰۱۹، البشیر پس از ماه‌ها اعتراض و قیام مدنی توسط نیروهای مسلح سودان از سمت خود برکنار شد و بلافاصله تا زمان تشکیل شورای انتقالی در حصر خانگی قرار گرفت. در

زمان دستگیری، البشیر طولانی‌ترین رهبر سودان از زمان استقلال این کشور در سال ۱۹۵۶ و طولانی‌ترین دوره ریاست جمهوری اتحادیه عرب را داشت. ارتش همچنین دستور دستگیری تمام وزرای کابینه البشیر را صادر کرد، مجلس قانونگذاری ملی را منحل کرد و یک شورای نظامی انتقالی به رهبری معاون اول رئیس جمهور و وزیر دفاع خود، سپهبد احمد عوض بن عوف، تشکیل داد.

عبدالفتاح البرهان متولد ۱۹۶۰ یک افسر نظامی و سیاستمدار سودانی است که از سال ۲۰۱۹ عملاً رهبر سودان است. او همچنین رهبر نظامی فعلی نیروهای مسلح سودان (SAF) است، یکی از دو جناح اصلی درگیر در جنگ داخلی سودان به همراه نیروهای پشتیبانی سریع (RSF) به رهبری معاون سابقش حمیدتی.

پس از کودتای سودان در سال ۲۰۱۹، به دلیل نارضایتی معترضان از روابط احمد عوض بن عوف، رهبر کودتا، یک روز پس از تشکیل، کنترل شورای نظامی انتقالی به البرهان واگذار شد. البرهان و معاونش حمیدتی بعداً اعتراضات مسالمت‌آمیز در سودان را سرکوب کردند، که با قتل عام خارطوم در ۳ ژوئن ۲۰۱۹ آغاز شد.

پس از فارغ‌التحصیلی از آکادمی نظامی، البرهان در خارطوم، در ارتش سودان، مشغول به کار شد و در جبهه‌های جنگ دارفور و در جنگ داخلی دوم سودان در سودان جنوبی و سایر مناطق شرکت کرد. او فرمانده منطقه‌ای در دارفور بود. او بعداً برای گذراندن دوره‌های آموزشی در حوزه نظامی خود به مصر و سپس به اردن سفر کرد تا اینکه در سال ۲۰۱۸ به عنوان فرمانده نیروهای زمینی ارتش منصوب شد.

کمی پس از انتصابش، البرهان در یک سخنرانی تلویزیونی دستور آزادی همه زندانیانی را که توسط سلف خود، عمر البشیر، دستگیر شده بودند، صادر کرد.

در اوایل ژوئن ۲۰۱۹، پس از دیدارهای البرهان و حمیدتی با رهبران مصر، امارات متحده عربی و عربستان سعودی، نیروهای امنیتی سودان و نیروهای پشتیبانی سریع، از جمله شبه‌نظامیان جنجوب، به رهبری البرهان و معاونش، اعتراضات مسالمت‌آمیز در سودان را سرکوب کردند و این سرکوب با قتل عام ۳ ژوئن خارطوم آغاز شد. گروه‌های حقوق بشری گفتند که معترضان مسالمت‌آمیز کشته شدند و حدود چهل جسد به رودخانه نیل انداخته شد، صدها نفر در خیابان‌های خارطوم شکنجه، مورد تجاوز و خشونت قرار گرفتند.

ایاد البغدادی، فعال حقوق بشر که در جریان بهار عربی مشهور شد، تصمیم‌گیری شورای نظامی انتقالی به رهبری البرهان را به شدت تحت تأثیر فضای کلی ترس رهبران عربستان، امارات و مصر از جنبش‌های دموکراتیک تفسیر کرد. محمود المعتمد، فعال سیاسی و پزشک فارغ‌التحصیل دانشگاه خارطوم، به طور مشابه اظهار داشت که عربستان سعودی و امارات متحده عربی با وجود دموکراسی‌ها در خاورمیانه مخالف هستند، زیرا اگر «ایده دموکراسی ریشه بدواند یا در خاورمیانه گسترده شود»، تهدیدی برای سیستم‌های حکومتی عربستان سعودی و امارات متحده عربی خواهد بود.

در ماه مه ۲۰۱۹، اولین سفر بین‌المللی البرهان به مصر برای دیدار با عبدالفتاح السیسی بود. دومین سفر او به امارات متحده عربی بود، جایی که با حاکم بالفعل امارات متحده عربی، محمد بن زاید آل نهیان، ملاقات کرد. ایاد البغدادی، بعداً این دیدارها (همراه با دیدار حمیدتی، معاون رهبر شورای نظامی انتقالی با محمد بن سلمان در عربستان سعودی) را به عنوان تشویق شورای نظامی انتقالی برای لغو مذاکرات با مخالفان تفسیر کرد. این اظهار نظر ایاد البغدادی و تحولات اخیر و پیوندهای او با اخوان المسلمین مصر که مدت‌ها پیش هنگام تحصیل در مصر تأسیس کرده بود، به این باور عمومی منجر شده است که البرهان هیچ علاقه‌ای به هدایت سودان به سمت یک کشور دموکراتیک و غیرنظامی ندارد. با وجود وعده او برای ایجاد یک دولت غیرنظامی تا فوریه ۲۰۲۱، همانطور که بسیاری از معترضان خواستار آن بودند، به نظر می‌رسد گروه او دائماً دولت غیرنظامی به رهبری حمدوک را در تصمیمات کلیدی دولت منزوی می‌کند.

عبدالله حمدوک الکنانی متولد ۱ ژانویه ۱۹۵۶ نخست‌وزیر سودان از ۲۰۱۹ تا اکتبر ۲۰۲۱ و دوباره از نوامبر ۲۰۲۱ تا زمان استعفای وی در سال ۲۰۲۲ بود.

عبدالله حمدوک

پس از انتقال قدرت از شورای نظامی انتقالی به شورای حاکمیت سودان در طول طرح ۲۰۱۹ برای گذار به دموکراسی، شورای حاکمیت، حمدوک را به عنوان نخست وزیر منصوب کرد. او در ۲۱ آگوست ۲۰۱۹ سوگند یاد کرد.

در جریان کودتای اکتبر ۲۰۲۱ سودان، او ر بوده و به مکانی نامعلوم منتقل شد. اتحادیه اروپا، ایالات متحده و سایر قدرت‌های غربی اظهار داشتند که همچنان کابینه حمدوک را به عنوان "رهبران قانونی دولت انتقالی" به رسمیت می‌شناسند. در ۲۱ نوامبر ۲۰۲۱، همه زندانیان سیاسی آزاد شدند و حمدوک به عنوان بخشی از توافق با ارتش، به عنوان نخست وزیر دوباره منصوب شد. حمدوک در ۲ ژانویه ۲۰۲۲ در میان اعتراضات مداوم استعفا داد و عثمان حسین به عنوان نخست وزیر موقت سوگند یاد کرد.

در ۱۰ نوامبر ۲۰۲۳، البرهان اقدامات اسرائیل در نوار غزه در طول جنگ غزه را محکوم کرد و گفت: «ما همبستگی کامل خود را با مردم فلسطین و حق آنها برای تأسیس کشور مشروع خود در مرزهای ۱۹۴۷ اعلام می‌کنیم». در ۱۶ ژانویه ۲۰۲۵، وزارت خزانه‌داری ایالات متحده تحریم‌هایی را علیه البرهان اعمال کرد. به گفته منابع، دلایل این تحریم‌ها عبارت بودند از: «هدف قرار دادن غیرنظامیان و زیرساخت‌های غیرنظامی و جلوگیری از دسترسی به کمک‌ها، و همچنین امتناع از شرکت در مذاکرات صلح». علاوه بر این، او به «بی‌ثبات کردن سودان و تضعیف هدف گذار دموکراتیک» به یک دولت غیرنظامی متهم شد.

در ۱۵ آوریل ۲۰۲۳، نیروهای پشتیبانی سریع شبه‌نظامی این کشور حملاتی را علیه دولت البرهان آغاز کردند و ادعا کردند که مکان‌های کلیدی دولتی را تصرف کرده‌اند. البرهان ادعا کرد که این مکان‌ها هنوز تحت کنترل نیروهای او هستند و جنگ ادامه دارد. این درگیری‌ها حداقل تا ۲۱ آوریل با آتش‌بس‌های گاه‌به‌گاه ادامه داشت. البرهان تا اوت ۲۰۲۳ در مقر SAF در خارطوم محبوس بود، تازمانی که یک عملیات نظامی او را قادر ساخت تا به پورت سودان برود، جایی که از آن زمان

تاکنون در آنجا مستقر است. پورت سودان بندر اصلی سودان و منبع ۹۰ درصد از تجارت بین‌المللی این کشور است.

محمد حمدان داگالو موسی (متولد ۱۹۷۴ یا ۱۹۷۵)، که معمولاً با نام مستعار حمیدتی شناخته می‌شود، یک افسر نظامی و جنگ‌سالار سودانی است که به عنوان رئیس فعلی نیروهای پشتیبانی سریع شبه نظامی (RSF) خدمت می‌کند. یکی از رهبران جانجاوید از قبیله ریزمگات در دارفور، او معاون شورای نظامی انتقالی (TMC) پس از کودتای ۲۰۱۹ سودان بود. از سال ۲۰۱۳، حمیدتی فرمانده RSF است. او توسط اکونومیست به عنوان قدرتمندترین فرد سودان در اوایل ژوئیه ۲۰۱۹ شناخته می‌شد. از سال ۲۰۱۹، حمیدتی از طریق شرکت خود الجنید، که دارای طیف گسترده‌ای از منافع تجاری از جمله سرمایه‌گذاری، معدن، حمل و نقل، اجاره اتومبیل، آهن و فولاد بود، یکی از ثروتمندترین افراد سودان محسوب می‌شد.

در اکتبر ۲۰۲۱، حمیدتی در کودتای سودان در سال ۲۰۲۱ به رهبری ارتش عبدالفتاح البرهان شرکت کرد، اما شکاف فزاینده بین او و البرهان باعث شد که او در فوریه ۲۰۲۳ آن کودتا را "اشتباه" بنامد، و در آوریل ۲۰۲۳ وی RSF را بر ضد دولت جدید بسیج کرد و به این ترتیب جنگ داخلی فعلی سودان آغاز شد.

طبق گفته دیده‌بان حقوق بشر و پروفیسور اریک ریوز، نیروهای RSF مسئول جنایات علیه بشریت، از جمله کشتار سیستماتیک غیرنظامیان و تجاوز به عنف، در دارفور در سال‌های ۲۰۱۴ و ۲۰۱۵ بود. حمیدتی همچنین در ۲۳ نوامبر ۲۰۰۴ که منجر به حمله به روستای ادوا شد، شرکت داشت. شبه‌نظامیان تمام خانه‌ها را سوزاندند و برخی اجساد را سوزاندند و برخی دیگر را در چاه‌ها انداختند تا شواهد قتل عام را پنهان کنند. به دستور مستقیم حمیدتی، شبه‌نظامیان بلافاصله مردان روستایی را تیرباران کردند، به دختران جوان تجاوز کردند و زنان را به مدت دو روز بازداشت کردند. حمیدتی به مقامات اتحادیه آفریقا گفت که این قتل عام با هماهنگی سربازان دولتی طی چند ماه طراحی شده بود. این جنایت برای او لقب "قصاب دارفور" را به ارمغان آورد. به گزارش الجزیره و دیلی بیست، شورای نظامی انتقالی سودان، به ریاست RSF، مسئولیت اصلی کشتار ۳ ژوئن ۲۰۱۹ خارطوم را بر عهده دارد.

حمیدتی تا کلاس سوم ابتدایی تحصیل کرده و هیچ آموزش رسمی دیگری دریافت نکرده است.

محمدحمدان دقلو (حمیدتی)

در سال ۲۰۱۴، نیروهای RSF به رهبری حمیدتی، "عملیات قاطع تابستان" را در دارفور جنوبی و دارفور شمالی از اواخر فوریه تا اوایل ماه مه ۲۰۱۴ انجام دادند که در طی آن "قتل، تجاوز و شکنجه دسته جمعی غیرنظامیان، جابجایی اجباری کل جوامع، تخریب زیرساخت های لازم برای حفظ محیط زیست چاه های مواد غذایی، از بین بردن زیرساخت های ضروری زندگی در چاه های بیابانی، سرپناه و ادوات کشاورزی انجام دادند." اعضای RSF تحت فرماندهی حمیدتی به طور مکرر به ۱۰ شهر در دارفور جنوبی حمله کردند و آنها را سوزاندند، عمدتاً در طی دو روز از ۲۷ فوریه ۲۰۱۴. شاهدانی که توسط دیده بان حقوق بشر (HRW) مصاحبه شده بودند، از قتل غیرنظامیان و تجاوز به عنف توسط پرسنل RSF خبر دادند.

جنبش آزادی بخش سودان/ شورشیان ارتش جناح مینی میناوی (SLA/MM) در برخی از شهرها حضور داشتند، اما در زمان جنایات علیه بشریت که تحت فرماندهی حمیدتی انجام شد، آنجا را ترک کردند. شاهدان گزارش کردند که مردان پس از اینکه مجبور شدند روی زمین دراز بکشند، توسط نیروهای RSF به سرشان شلیک شده و زنان برای تجاوز در بوته انتخاب شده اند. خلیل، شاهدی از هیرایگا، اظهار داشت که در روزی که هفت زن، که خلیل نام آنها را نام برد، در هیرایگا یا در افونا در همان نزدیکی مورد تجاوز قرار گرفتند، حمیدتی را دید که همراه با دیگر اعضای RSF وارد هیرایگا شد. در روستای ام برگراین، نیروهای RSF حمیدتی مردان را از کودکان جدا کرده و مردان را ترور کردند.

در مارس ۲۰۱۴، نیروهای RSF حمیدتی به دارفور شمالی نقل مکان کردند و به تخریب روستاهایی که SLA/MM در آنها حضور نداشتند و تیراندازی و تجاوز به غیرنظامیان ادامه دادند. در «عملیات قاطع تابستان» مرحله دوم، نیروهای RSF به همراه دیگر سربازان دولتی، از دسامبر ۲۰۱۴ تا مه ۲۰۱۵ کمپین کشتار غیرنظامیان و تجاوز به عنف را در جبل مررا و جبل مره شرقی انجام دادند.

ابراهیم، یک فراری از RSF که با HRW مصاحبه کرد، اظهار داشت که حمیدتی و سایر افسران RSF دستور "آزار زنان" را داده اند. ابراهیم ۱۱ زن را دید که در جریان حمله نیروهای RSF به Hijer Tunyo مورد تجاوز قرار گرفتند و اعتراف کرد که یک زن را که قصد تجاوز به او را داشته است، کشته است.

جنايات عليه بشریت در یمن

حمیدتی جنگجویان را از سودان به خدمت گرفت تا به عنوان مزدور در مداخله عربستان و امارات در جنگ داخلی یمن بجنگند. نیروهای RSF حمیدتی و سایر نیروهای امنیتی سودانی غیرنظامیان را کشتند، زیرساخت ها را ویران کردند و مرتکب جنایات جنگی دیگری شدند.

منافع تجاری

حمیدتی از RSF برای تصرف معادن طلا و دستگیری موسی هلال، رهبر جنگاوید، رقیب خود در نوامبر ۲۰۱۷ استفاده کرد، در نتیجه حمیدتی از طریق شرکت الجنید خود به بزرگترین تاجر طلا در سودان تبدیل شد. این به او قدرت مالی قابل توجهی در سودان داد زیرا تجارت طلا چهل درصد صادرات سودان را در سال ۲۰۱۷ تشکیل می داد. الجنید (یا الگوانده) توسط برادر حمیدتی عبدالرحیم حمدان داگالو، معاون رئیس RSF و دو تن از پسران عبدالرحیم اداره می شود.

حمیدتی در سال ۲۰۰۹ در هیئت مدیره الجنید بود. تا حدود سال ۲۰۱۹، الجنید در زمینه "سرمایه گذاری، معدن، حمل و نقل، اجاره خودرو، آهن و فولاد" فعالیت می کرد. در آوریل ۲۰۱۹، الکس دی وال، حمیدتی را به عنوان «یکی از ثروتمندترین مردان سودان... در مرکز شبکه ای از حمایت، معاملات امنیتی مخفی، و پرداخت های سیاسی» توصیف کرد. در سال ۲۰۱۹، گلوبال ویتنس گزارش داد که امارات متحده عربی یکی از تامین کنندگان کلیدی تجهیزات نظامی به آن است. بر اساس گزارش بیزینس اینسایدر، "این دو ژنرال (حمیدتی و عبدالفتاح) به ولادیمیر پوتین رئیس جمهور روسیه کمک کردند تا از منابع طلای سودان برای کمک به حمایت مالی روسیه در برابر تحریم های غرب و تامین مالی جنگ خود در اوکراین استفاده کند."

امارات متحده عربی از طریق بسیاری از معاملات تجاری که از طریق دبی انجام می شد به حمیدتی کمک کرده بود تا ارتش خود را تقویت کند. امارات همچنین مبالغ هنگفتی را به حمیدتی پرداخت کرده بود تا هزاران نیرو را برای جنگ نیابتی خود به یمن بفرستد. جنگ یمن به نفع ژنرال حمدان بود. حمیدتی همچنین در جریان حمله روسیه به اوکراین از روسیه بازدید کرد تا در ازای دادن مجوز استخراج طلا در سودان، قرارداد مشارکت با گروه واگنرا امضا کند. به گفته مقامات غربی، ثروت ژنرال حمدان شامل دام، املاک و شرکت های امنیتی خصوصی است که بیشتر آن در دبی نگهداری می شود. این به حمیدتی کمک کرد تا نیروهای شبه نظامی خود را بسازد که تا سال ۲۰۲۳ مجهزتر از ارتش عادی سودان بودند.

کودتای ۲۰۱۹ سودان

حمیدتی پس از استفاده از RSF برای بازداشت رئیس جمهور سابق البشیر در جریان کودتای ۲۰۱۹ سودان، معاون رئیس شورای نظامی انتقالی (TMC) شد.

در ماه مه ۲۰۱۹، اولین سفر بین المللی حمیدتی به عربستان سعودی برای دیدار با محمد بن سلمان بود که طی آن وی اظهار داشت: «سودان در کنار پادشاهی (عربستان) در برابر تمامی تهدیدات و

حملات ایران و شبه نظامیان حوثی ایستاده است.» الجزیره انگلیسی پیشنهاد کرد که حمیدتی به عنوان رئیس رسمی شورای نظامی انتقالی به جای عبدالفتاح، رئیس رسمی شورای انتقالی تلقی می شود. نشنال حمیدتی را به عنوان "به طور گسترده ای جاه طلب و یک بازیگر سیاسی باتجربه دیده می شود" توصیف کرد.

قتل عام ۳ ژوئن ۲۰۱۹ خارطوم که در آن ۱۰۰ معترض کشته شدند، صدها نفر زخمی شدند، و غیرنظامیان دیگر مورد تجاوز جنسی قرار گرفتند و خانه ها غارت شدند، به گفته روزنامه دیلی بیست و کاریکاتوریست سیاسی سودانی، خالد آلبایه، تا حد زیادی توسط RSF تحت رهبری حمیدتی انجام شد. البیج، حمیدتی را به عنوان «نسخه سودانی از محمد بن سلمان، ولیعهد سعودی، ...، جوان و تشنه قدرت ... و درست مانند MBS، بی رحم توصیف کرد».

عضو شورای حاکمیت

در ۲۱ اوت ۲۰۱۹، حمیدتی یکی از ۱۱ عضو رئیس دولت انتقالی، جمعی و ترکیبی نظامی - غیرنظامی به نام شورای حاکمیت شد. بر اساس ماده ۱۹ پیش نویس اعلامیه قانون اساسی اوت ۲۰۱۹، حمیدتی، همراه با سایر اعضای شورای حاکمیت، از شرکت در انتخابات عمومی سودان در سال ۲۰۲۲ که برای پایان دوره انتقالی برنامه ریزی شده بود، منع شده بود.

در سپتامبر ۲۰۱۹، حمیدتی به گروه‌هایی در بندر سودان از مردم بنی عامر و مردم نوبا که در درگیری مسلحانه بودند کمک کرد تا به یک توافق آشتی دست یابند. او پیش از امضای قرارداد گفته بود که اگر هر دو قبیله به توافق نرسند، تبعید می‌کنم و پس از امضای قرارداد، از «زبان سخت قبلی‌اش» عذرخواهی کرد.

داگالو توسط امارات متحده عربی تامین مالی شد و در فوریه ۲۰۲۲ با رهبر امارات، شیخ محمد بن زاید آل نهیان ملاقات کرد.

در ۱۳ مارس ۲۰۲۳، او وارد اریتره شد و با رئیس جمهور اریتره ایزایاس افورکی ملاقات کرد.

مذاکرات صلح

حمیدتی تیم مذاکره دولتی با جنبش های شورشی را در جوبا، پایتخت سودان جنوبی رهبری کرد. در پی دورهای زیادی از گفتگو با رهبران این جنبش ها که از سال ۲۰۰۳ علیه دولت در مناطق دارفور، نیل آبی و کردوفان جنوبی شورش کرده اند، آنها موفق شدند در اکتبر ۲۰۲۰ به توافق صلح دست یابند.

جنگ داخلی سودان (۲۰۲۳-اکنون)

در ۱۵ آوریل ۲۰۲۳، نیروهای پشتیبانی سریع داگالو (حمیدتی) حملات مختلفی را علیه پایگاه های ارتش سودان در سراسر کشور، از جمله در پایتخت خارطوم، آغاز کردند. بعداً، درگیری بین نیروهای پشتیبانی سریع و ارتش آغاز شد، زیرا درگیری در کاخ ریاست جمهوری و محل اقامت ژنرال البرهان گزارش شد. هم داگالو و هم عبدالفتاح البرهان از نیروهای مسلح سودان مدعی کنترل این دو سایت شدند. در ۱۵ آوریل، داگالو ادعا کرد که فرماندهان SAF در تلاش بودند تا عمر البشیر رهبر اخیراً خلع شده را به قدرت بازگردانند.

در ۱۶ آوریل، عبدالله حمدوک، نخست وزیر سابق سودان از بوداگالو و البرهان بر سر آتش بس دائمی توافق کردند و نبرد را متوقف کردند. داگالو ادعا کرد که نیروهایش از طریق توییت خود در برابر "اسلام‌گرایان رادیکال" در سودان دفاع می‌کنند. از ۱ مه، درگیری‌ها ادامه یافته است، اگرچه گاهی اوقات آتش بس می‌شود. در ۱۹ مه ۲۰۲۳، داگالو رسماً با حکمی از سمت شورای حاکمیت انتقالی برکنار شد و ظاهراً مالک آگار را به جای خود منصوب کرد.

RSF داگالو از کشورهای خارجی کمک دریافت کرده بود. طبق گزارش‌ها، گروه واگنر روسیه، خلیفه حفتر، فرمانده LNA لیبی و امارات متحده عربی با تدارکات نظامی، هلیکوپترها و تسلیحات به RSF کمک کرده بودند. WHO تأیید کرد که در شش روز جنگ، ۴۱۳ نفر کشته شده‌اند، ۳۵۵۱ نفر زخمی شده‌اند، و ۱۱ مرکز بهداشتی مورد حمله قرار گرفته‌اند.

این فهرستی از کشورهای است که او از زمان شروع جنگ به آن سفر کرده است.

اوگاندا - اتیوپی - جیبوتی - کنیا - آفریقای جنوبی

در ۱ ژوئیه ۲۰۲۵، RSF و SPLM-N (الهیلو) ایجاد یک اتحاد حکومتی به ریاست حمیدی را در نیالا اعلام کردند که رهبر SPLM-N عبدالعزیز الهیلو معاون او بود.

فریب مرگ

در آوریل ۲۰۲۳، یک حساب توییت با جعل هویت نیروهای پشتیبانی سریع اعلام کرد که حمیدی در پی جراحات وارده در نبرد جان خود را از دست داده است. این توییت قبل از حذف شدن ۱/۷ میلیون بازدید داشت.

تحریم‌های نسل‌کشی

در ژانویه ۲۰۲۵، دولت ایالات متحده تحریم‌هایی را علیه حمیدی اعمال کرد و اظهار داشت که این در واکنش به نقش نیروهای RSF در ارتکاب نسل‌کشی در جریان درگیری‌های جاری در سودان است. تحریم‌های ایالات متحده دارایی‌های داگالو را مسدود می‌کند و او را از ورود به ایالات متحده منع می‌کند. نیروهای RSF و شبه‌نظامیان وابسته، غیرنظامیان را هدف قرار داده‌اند، آنها را در معرض خشونت (از جمله خشونت جنسی) قرار داده‌اند، که در آوارگی و مرگ‌های گسترده نقش داشته است.

اولین رئیس جمهور سودان جنوبی

سالوا کی یر مایاردیت (متولد ۱۳ سپتامبر ۱۹۵۱)، که معمولاً با نام سالوا کی یر شناخته می‌شود، سیاستمدار سودان جنوبی است که از زمان استقلال سودان جنوبی در ۹ ژوئیه ۲۰۱۱ به عنوان رئیس جمهور این کشور خدمت کرده است. پیش از استقلال، او از سال ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۱ رئیس دولت سودان جنوبی و همچنین معاون اول رئیس جمهور سودان بود. او در سال ۲۰۰۵، پس از مرگ جان گارانگ، به عنوان فرمانده کل ارتش آزادیبخش خلق سودان (SPLA) منصوب شد.

سالوا کیر مایاردیت

سالوا کیر مایاردیت، کلاه کابوی معروفش را از جرج دبلیو بوش هدیه گرفته است. وی این کلاه را همه جا بر سر دارد.

کی یر در گروه قومی دینکا متولد شد و در طول اولین جنگ داخلی سودان در سال ۱۹۶۷ به شورشیان آنیانی که برای استقلال جنوب می‌جنگیدند، پیوست. پس از وقوع دومین جنگ داخلی سودان در سال ۱۹۸۳، کی یر به عنوان عضوی از شاخه نظامی جنبش آزادی‌بخش خلق سودان (SPLM) به رهبری جان گارانگ پیوست و در نهایت رئیس SPLA شد. پس از توافق جامع صلح، جنوب در ژوئیه ۲۰۰۵ تحت رهبری گارانگ به خودمختاری دست یافت. پس از مرگ گارانگ در پایان ماه، کی یر رئیس جمهور جدید منطقه خودمختار جنوب و همچنین معاون اول رئیس جمهور دولت مرکزی شد. کی یر پس از انتخابات عمومی سودان جنوبی در سال ۲۰۱۰ دوباره به عنوان رئیس جمهور انتخاب شد. سال بعد، سودان جنوبی پس از همه‌پرسی استقلال سودان جنوبی در سال ۲۰۱۱، استقلال خود را به دست آورد و کی یر به عنوان رئیس جمهور افتتاحیه آن منصوب شد.

در ۱۸ ژوئن ۲۰۱۳، کی یر دستور لغو مصونیت دو وزیر در دولت ملی را صادر کرد تا تحقیقات در مورد یک پرونده فساد ادعایی که به نظر می‌رسید در آن دخیل بوده‌اند، ادامه یابد. او همچنین دستوری مبنی بر تعلیق دنگ آلور کوول، وزیر امور کابینه و کوستی مانیب نگای، وزیر دارایی، از وظایفشان در طول کل مدت تحقیقات صادر کرد. در ژوئیه ۲۰۱۳، کی یر تمام کابینه خود، از جمله معاون رئیس جمهور، ریک ماچار، را ظاهراً برای کاهش حجم دولت برکنار کرد. با این حال، ماچار گفت که این گامی به سوی دیکتاتوری است و او کی یر را برای ریاست جمهوری به چالش خواهد کشید. او همچنین تابان دنگ گای را به عنوان فرماندار ایالت یونیتی برکنار کرد.

در دسامبر ۲۰۱۱، ۶۰۰۰ کودک سرباز مسلح از قوم لو نوئر به جوامع مورله حمله کردند. طبق تحقیقات انجام شده توسط سازمان ملل، ۸۰۰ نفر از هر دو گروه قومی بین دسامبر ۲۰۱۱ و فوریه ۲۰۱۲ کشته شدند، در حالی که زنان و کودکان ربوده شدند و اموال غارت و تخریب شد. باراک اوباما، رئیس‌جمهور آمریکا گفته بود به تعدادی از دولت‌ها که از کودکان به عنوان سرباز استفاده

می‌کنند اجازه خواهد داد تا همچنان از کمک‌های نظامی آمریکا بهره‌مند شوند؛ یکی از این دولتها سودان جنوبی بود.

کی‌یر یک «کمیته تحقیق» با اختیارات ظاهری برای تحقیق در مورد مسئولان قتل‌های دسته‌جمعی و کشتارها تأسیس کرد، اما تا ژانویه ۲۰۱۳ هیچ بودجه‌ای به «کمیته تحقیق» یا هیچ نهاد دیگری اختصاص داده نشده بود. هیچ یک از اعضای آن سوگند یاد نکردند تا تحقیقات را آغاز کرده و آنها را به دست عدالت بسپارند.

در طول عملیات خلع سلاح جنگلی "بازگرداندن صلح" که در مارس ۲۰۱۲ آغاز شد و در طول سال ادامه یافت، به سربازان دستور داده شد که مسئولیت قتل‌های فراقضایی، ضرب و شتم شدید، بستن مردم با طناب و شکنجه را برای به دست آوردن "اطلاعات" در مورد محل نگهداری سلاح‌ها بر عهده بگیرند.

تحکیم قدرت

پس از آنکه شایعاتی در مورد کودتای برنامه‌ریزی شده در جوبا در اواخر سال ۲۰۱۲ منتشر شد، کی‌یر سازماندهی مجدد رهبری ارشد دولت، حزب و ارتش خود را در مقیاسی بی‌سابقه آغاز کرد. در ژانویه ۲۰۱۳، او بازرس کل خدمات پلیس ملی را با یک ستوان از ارتش جایگزین کرد و شش معاون رئیس ستاد و ۲۹ سرلشکر ارتش را برکنار کرد. در فوریه ۲۰۱۳، کی‌یر ۱۱۷ ژنرال دیگر ارتش را بازنشسته کرد، اما این امر از نظر تصاحب قدرت توسط دیگران در دسرساز تلقی شد. کی‌یر همچنین گفته بود که رقبایش در تلاشند تا شکاف‌هایی را که در دهه ۱۹۹۰ باعث درگیری‌های داخلی شده بود، احیا کنند.

در ۷ مه ۲۰۱۳، کی‌یر مشاور حقوقی قاضی آجونیہ پریپتوا و معاون وزیر امور خارجه الیاس نیامل واکو را برکنار کرد. کی‌یر اعلام کرده بود که دیگر انتقاد اعضای کابینه‌اش را تحمل نخواهد کرد. در ماه ژوئیه، کی‌یر کل کابینه خود را برکنار کرد و کارشناسان را بر آن داشت تا نسبت به "یک فاجعه تمام عیار" در آینده هشدار دهند. در دسامبر ۲۰۱۳، کی‌یر معاون رئیس جمهور و دیگر اعضای حزب را به توطئه کودتا متهم کرد و همین امر باعث شد تا این سیاستمداران را دستگیر کند.

قتل و شکنجه روزنامه‌نگاران

موی پیتز جولیوس، خبرنگار سیاسی روزنامه The Corporate سودان جنوبی، در اواخر شب ۱۹ آگوست ۲۰۱۵ در یک منطقه مسکونی جوبا پس از اصابت دو گلوله از پشت به قتل رسید. قتل او سه روز پس از آن انجام شد که کی‌یر علناً و رسماً روزنامه‌نگاران را تهدید کرد و گفت: «آزادی مطبوعات به این معنی نیست که شما علیه کشور خود کار کنید. اگر کسی نمی‌داند که این کشور مردم را خواهد کشت، ما علیه آنها تظاهرات خواهیم کرد.» پیش از این در سال ۲۰۱۵، پنج روزنامه‌نگار به نام‌های موسی محمد (مدیر ایستگاه رادیویی دولتی راجا افام)، آدام جمعه (خبرنگار و مجری راجا افام)، دالیا مارکو و راندا جورج (خبرنگاران راجا افام) و بوتروس مارتین (فیلمبردار تلویزیون غربی بحر الغزال سودان جنوبی) در حالی که به عنوان بخشی از یک کاروان در حال سفر بودند، به همراه شش نفر دیگر به قتل رسیدند. تام رودز از کمیته حمایت از روزنامه‌نگاران پس از این قتل‌ها اظهار داشت که «قتل پنج روزنامه‌نگار حمله‌ای ویرانگر به بدنه مطبوعاتی سودان جنوبی است که از قبل هم در محاصره قرار داشت» و «ما از مقامات بحر الغزال غربی می‌خواهیم که تمام تلاش خود را برای شناسایی عاملان و اجرای عدالت در مورد آنها انجام دهند و اطمینان حاصل کنند

که روزنامه‌نگاران می‌توانند وظایف خود را با خیال راحت انجام دهند.» در حال حاضر، هیچ یک از طرف‌های مسئول دستور قتل یا عاملان این جنایات دستگیر، متهم یا محکوم نشده‌اند

در ۲۰ دسامبر ۲۰۱۱، کی‌یر از اسرائیل بازدید کرد تا از حمایت آن در طول جنگ داخلی اول سودان از ۱۹۵۶ تا ۱۹۷۲ تشکر کند، و با شیمون پرز، رئیس‌جمهور اسرائیل، ملاقات کرد تا در مورد ایجاد سفارت در اورشلیم صحبت کند، که سودان جنوبی را به اولین کشوری تبدیل می‌کند که در آن شهر سفارت دارد.

پس از شروع جنگ داخلی سودان جنوبی، سالوا کی‌یر در ژانویه ۲۰۱۴ سخنرانی‌ای ایراد کرد و در آن به سازمان ملل و «به اصطلاح سازمان‌های بشردوستانه» حمله کرد و آنها را به حمایت از ریک ماچار برای تلاش برای سرنگونی او متهم کرد. او سازمان ملل را به پناه دادن به دشمنانش در پایگاه‌هایشان متهم کرد و افزود: «مشکلی با جامعه بین‌المللی وجود دارد و این چیزی است که مردم باید با آنها حل کنند.»

در مارس ۲۰۱۴، دولت کی‌یر تجمعی را ترتیب داد و سازمان ملل را به تبنای با نیروهای ضد دولتی و مسلح کردن آنها متهم کرد.

روابط بین دولت کی‌یر و برخی از حامیان سابق از زمان آغاز جنگ داخلی رو به وخامت گذاشت. او در مقاله‌ای که به نام او در واشنگتن تایمز در اکتبر ۲۰۱۵ منتشر شد، فاش کرد که «شرکای بین‌المللی در صلح» که نامشان ذکر نشده، دولت او را به تحریم تهدید کرده‌اند.

بحران هگلیگ و جنگ با سودان

در ۲۶ مارس ۲۰۱۲، ارتش سودان جنوبی به میدان نفتی شهر هگلیگ (که برای دینکاهای ایالت یونیتی به عنوان پانتو نیز شناخته می‌شود) حمله کرد، که بین مرز ایالت کردفان جنوبی سودان و ایالت یونیتی سودان جنوبی واقع شده است و بحران هگلیگ را آغاز کرد. در ۲۷ سپتامبر، کی‌یر با عمر البشیر، رئیس‌جمهور سودان، ملاقات کرد و هشت توافق‌نامه در آدیس آبابا، اتیوپی، امضا کرد که منجر به از سرگیری صادرات مهم نفت و ایجاد یک منطقه غیرنظامی ۱۰ کیلومتری (۶ مایلی) در امتداد مرز آنها شد. این توافق‌نامه‌ها امکان بازگشت ۵۶,۰۰۰,۰۰۰ لیتر (۳۵۰,۰۰۰ بشکه) نفت سودان جنوبی را به بازار جهانی فراهم می‌کند. علاوه بر این، این توافق‌نامه‌ها شامل درک پارامترهایی است که باید در رابطه با تعیین مرز، توافق‌نامه همکاری اقتصادی و توافقی برای محافظت از شهروندان یکدیگر رعایت شوند. برخی از مسائل همچنان حل نشده باقی مانده‌اند و قرار است مذاکرات آینده برای حل آنها انجام شود.

در سپتامبر ۲۰۱۳، مقاله‌ای در وبسایت خبرگزاری سودان جنوبی منتشر شد. این مقاله توسط یک تحلیلگر و نویسنده منتقد سودان جنوبی به نام دوپ چاک وول نوشته شده است. دوپ در نوشته‌های خود از حزب حاکم SPLM انتقاد کرد و در مورد عواقب گسترده آن در صورت عدم اصلاح سیاست‌های استبدادی رو به رشد این حزب هشدار داد. دوپ همچنین پیش‌بینی کرد که در صورت وقوع جنگ داخلی، این ملت جوان با نتایج منفی روبرو خواهد شد. تنش‌ها بین کی‌یر و معاون سابقش، ریک ماچار، در دسامبر ۲۰۱۳، پیش از جلسه شورای آزادی ملی (NLC) حزب حاکم SPLM افزایش یافت. پس از دو روز جلسات NLC، در شب ۱۵ دسامبر ۲۰۱۳، تیراندازی در داخل گارد ریاست جمهوری سالوا کی‌یر رخ داد. روز بعد، کی‌یر، ماچار و دیگر مقامات ارشد SPLM را به دلیل انجام کودتای نافرجام علیه دولتش محکوم کرد، ادعایی که بعداً توسط ماچار و دیگران رد

شد. این وقایع آغاز جنگ داخلی سودان جنوبی بود. تخمین زده می‌شود که تا آوریل ۲۰۱۸ حدود ۴۰۰۰۰۰ نفر در این جنگ کشته شده‌اند، از جمله جنایات قابل توجهی مانند قتل عام بننیو در سال ۲۰۱۴.

طبق یک تلگراف دیپلماتیک عربستان سعودی که در ژوئن ۲۰۱۵ توسط ویکی لیکس منتشر شد، سفارت عربستان سعودی در خارطوم پیش از این دولت عربستان سعودی را از توطئه ترور علیه کی یر توسط اعضای سازمان‌های اطلاعاتی مصر و سودان مطلع کرده بود.

منافع تجاری

گزارش شده است که کی یر به همراه گارانگ دنگ آگوئر و بنجامین بول مل، مالک مشترک شرکت ساختمانی ABMC Thai-South Sudan Limited است. با این حال، طبق گزارش رادیو تمازوج، سهام کی یر به طور مستقیم در اختیار نیست، بلکه ممکن است به نام یکی از نزدیکان او پنهان شده باشد. آنتی وک، سخنگوی کی یر، روابط بین کی یر و این شرکت را تکذیب کرد. این شرکت حداقل ۱۶۱ میلیون دلار قراردادهای جاده‌ای دولتی دریافت کرده است. همسر رئیس جمهور پیش از این سهام کارخانه آب معدنی و نوشیدنی یانی‌یوم واقع در جوبا را در اختیار داشت. این کارخانه نام خود را از دریاچه یانی‌یوم، واقع در نزدیکی زادگاه رئیس جمهور، اکنون در ایالت واراپ، گرفته است. گارانگ دنگ آگوئر، یکی دیگر از مالکان کارخانه، تاجری بانفوذ و فرماندار سابق ایالت شمالی بحر الغزال بود.

قحطی سودان جنوبی

در ماه‌های اولیه سال ۲۰۱۷، بخش‌هایی از سودان جنوبی پس از چندین سال بی‌ثباتی در تأمین مواد غذایی کشور ناشی از جنگ داخلی و خشکسالی، قحطی را تجربه کردند. مدافعان بین‌المللی بشردوستانه اظهار داشتند که قحطی ساخته دست بشر است و به درگیری‌های مداوم کشور برای ایجاد شرایط قحطی اشاره کردند. بیش از ۳ میلیون نفر به دلیل خشونت‌های مداوم در سراسر کشور آواره شده‌اند و خانواده‌ها را مجبور به ترک زمین‌های کشاورزی و دام‌های خود کرده و منابع غذایی کمی برای زنده ماندن دارند. بدترین درگیری‌ها در ایالت یونیتی رخ داد، جایی که ده‌ها هزار نفر به دلیل حمله دولت به مناطق تحت کنترل مخالفان، از خانه‌های خود گریختند.

چند روز پس از اعلام قحطی، دولت قیمت ویزای تجاری را از ۱۰۰ دلار به ۱۰۰۰۰ دلار افزایش داد که عمدتاً برای امدادگران در نظر گرفته شده بود و دلیل آن را نیاز به افزایش درآمد دولت ذکر کرد. مقامات سازمان ملل متحد گفتند که کی یر مانع از تحویل غذا به برخی مناطق شده است. کی یر کاتولیک است.